

Arrest

nr. 307 250 van 27 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 GANSHOREN

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2024.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De verzoekende partij dient op 16 mei 2024 een derde verzoek om internationale bescherming in.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 mei 2024 een beslissing waarbij haar derde verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard.

Op datum van 24 mei 2024 deelt de commissaris-generaal mee dat hij overgaat tot de intrekking van de bestreden beslissing.

De intrekking van de bestreden beslissing heeft tot gevolg dat de thans aangevochten akte met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnt en dus wordt geacht nooit te hebben bestaan. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het beroep. Het beroep is dan ook zonder voorwerp en dient te worden verworpen (zie J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State Afdeling Administratie (2.Ontvankelijkheid) in Administratieve Rechtsbibliotheek, Brugge, Die Keure, 1996, nr. 270).

Ter terechtzitting betoogt de verzoekende partij dat zij zich gedraagt naar de wijsheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) maar brengt tevens naar voor dat voor haar het voorwerp van

het beroep niet de inmiddels ingetrokken bestreden beslissing is, maar wel haar verzoek om internationale bescherming.

De verzoekende partij kan geenszins in voormeld betoog gevolgd worden. Artikel 39/1 van de Vreemdelingenwet bepaalt de rechtsmacht van de Raad. Luidens deze bepaling is de Raad als enig rechtscollege, bevoegd om kennis te nemen van de beroepen die worden ingesteld tegen individuele beslissingen genomen met toepassing van de wetten betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Deze uitdrukkelijke wettelijke bevoegdheidstoewijzing heeft plaatsgevonden op grond van artikel 145 van het Gerechtelijk Wetboek. Artikel 39/2 van Vreemdelingenwet is de sleutelbepaling die de omvang van de bevoegdheid van de Raad bepaalt. Luidens § 1 van deze bepaling doet de Raad uitspraak op de beroepen die zijn ingesteld tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Hij kan deze beslissing "bevestigen of hervormen" dan wel "vernietigen". Aldus vormt de bestreden beslissing het voorwerp van het beroep en niet het verzoek om internationale bescherming *an sich*. Essentieel bij deze beoordeling is dat het beroep gedurende het volledige verloop van de procedure zijn voorwerp dient te behouden. Omdat de ontvankelijkheidsvoorwaarden, en bijgevolg ook het voorwerp, de openbare orde aanbelangen dient de Raad ambtshalve te onderzoeken of het beroep nog een voorwerp heeft. Door de intrekking van de bestreden akte is deze met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwenen. De intrekking van de bestreden beslissing ontnemt per definitie het voorwerp aan het beroep. Het onderhavige beroep is aldus zonder voorwerp en derhalve doelloos geworden.

Het beroep dient bijgevolg te worden verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig mei tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS,	kamervoorzitter,
M. DENYS,	griffier.
De griffier,	De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS